

STORTINGET

Innst. 423 S

(2024–2025)

Innstilling til Stortinget
fra energi- og miljøkomiteen

Prop. 136 S (2024–2025)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2012/27/EU og direktiv (EU) 2018/2002 om energieffektivitet

Til Stortinget

Sammendrag

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/27/EU om energieffektivitet, endring av direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU og oppheving av direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF ble vedtatt i EU 25. oktober 2012. Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/2002 av 11. desember 2018 endrer direktiv (EU) 2012/27/EU. Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2023/1791 av 13. september 2023 opphever og erstatter direktivene av 2012 og 2018 for EU-statene. EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) og vedlegg IV (Energi) endres.

Direktiv 2012/27/EU satte et mål om 20 pst. energieffektivitet i EU innen 2020. Endringsdirektivet (EU) 2018/2002 setter et mål om minimum 32,5 pst. energieffektivitet innen 2030 i EU, og krav om at medlemsstatene setter egne nasjonale veiledende bidrag som skal legge til rette for at EU når sitt felles mål. I tillegg er det krav til årlig energisparing i den enkelte medlemsstat.

Direktiv 2012/27/EU legger en overordnet ramme for hvordan medlemsstatene i EU skal legge til rette for energieffektivitet, og gir statene stor frihetsgrad ved valg av virkemidler for å fremme målet om energieffektivitet.

Norge har et nasjonalt mål vedtatt av Stortinget på forbedring av energiintensiteten med 30 pst. innen 2030, sammenlignet med 2015. Dette målet ble stadfestet i regjeringens handlingsplan for energieffektivitet, som ble lagt fram høsten 2023. Energidepartementet vurderer at dette målet egner seg som et innrapportert veiledende nasjonalt mål for Norge. Når det gjelder direktivets krav om årlig energisparing, er det gjort beregninger som viser at dette nås med eksisterende virkemidler.

Det er inntatt en tilpasning i EØS-komiteens beslutning som slår fast at EUs mål ikke gjelder for EFTA-statene. Dette er gjort for å unngå at det etableres en juridisk forbindelse mellom Norges nasjonale mål og EUs mål. Utover dette har det ikke vært behov for annet enn mindre tekniske tilpasninger.

Direktivet krever ikke lovendring, og dagens politikk og eksisterende virkemidler kan i all hovedsak videreføres. Departementets vurdering er derfor at saken ikke er av særlig stor viktighet slik dette forstås etter Grunnloven § 26 andre ledd. Da arbeidet med å vurdere innlemmelse av energieffektivitetsdirektivet i EØS-avtalen tok til, ble det foreløpig lagt til grunn at Stortingets samtykke skulle innhentes. Energiministeren har derfor i ulike sammenhenger under arbeidet gitt uttrykk for at saken ville bli lagt fram for Stortinget. I lys av dette har departementet besluttet å innhente Stortingets samtykke til deltakelse i EØS-komiteens beslutning selv om dette ikke er påkrevet etter Grunnloven.

For at EØS-komiteens beslutning skal kunne tre i kraft så tidlig som mulig, legges det opp til at Stortingets samtykke innhentes før beslutningen treffes i EØS-komiteen. Det er ikke ventet at det vil bli vesentlige endringer til den endelige beslutningen i EØS-komiteen. Dersom den endelige beslutningen skulle avvike ve-

sentlig fra utkastet som er lagt fram i denne proposisjonen, vil saken bli lagt fram for Stortinget på nytt.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det er allerede gjennomført endringer i lover og utarbeidet forskrifter som oppfyller de fleste kravene i direktivene. Det er redegjort for de økonomiske og administrative konsekvensene for offentlige og private aktører i Prop. 100 L (2022–2023) Endringer i energiloven og naturgassloven (overskuddsvarme, energikartlegging, måling og fakturering). Det er der lagt til grunn at alle aktiviteter i det offentlige vil dekkes innenfor gjeldende rammer.

Når det gjelder kostnader ved kost-nytteanalyser for å utnytte overskuddsvarme skriver Energidepartementet i ovennevnte proposisjon at det for myndighetene vil påløpe kostnader knyttet til blant annet utarbeiding av metodikk for kost-nytteanalyser, mal for rapportering og løsninger for mottak og validering av analyser. For virksomhetene vil gjennomføring av kost-nytteanalysen kunne gjøres internt i foretaket eller ved hjelp av konsulenter. Dette vil medføre noen kostnader. Samtidig kan foretakene ha fordeler av å identifisere muligheter for utnyttelse av overskuddsvarme. Analyse-ene kan også bringe prosjektutviklere i kontakt med aktuelle avtakere av overskuddsvarmen og dermed ha en positiv effekt. Energidepartementet skriver videre at kost-nytteanalyser forventes å trekke i retning av bedre utnyttelse av energiresursene, ved at anvendbar overskuddsvarme ikke går tapt, og på marginen redusere behovet for ny energiproduksjon. Energieffektivisering ved gjenbruk av overskuddsvarme vil kunne bidra til å begrense naturinngrep som følge av nettutbygging og energiproduksjon. Nytteten vil imidlertid avhenge av at kost-nytteanalysene avdekker lønnsomme prosjekter, og at de gjennomføres.

Når det gjelder krav til energikartlegging, skriver Energidepartementet i ovennevnte proposisjon at de administrative kostnadene for myndighetene ville være knyttet til utarbeidelse av lov og forskrifter og senere forvaltning av ordningen, først og fremst tilsyn. Det er vist til at Energidepartementet vil søke å utforme ordningen og tilsynet slik at det blir minst mulig byrdefullt både for virksomhetene og for myndighetene. Energidepartementet la til grunn at de fleste store norske foretak har et godt grunnlag å bygge på for å oppfylle plikten til energikartlegging. Mange foretak har allerede gjennomført den første kartleggingen helt eller delvis gjennom frivillige ordninger. Departementet viste samtidig til at en god del foretak nok likevel ville få en tilleggs-kostnad, og at departementet i arbeidet med forskrift ville vurdere ulike fritak fra den første energikartleggingen. Departementet antok at kostnaden for den første

energikartleggingen ville være høyere enn kostnaden for senere oppdateringer. Departementet viste til at det var vanskelig å nøyaktig anslå de økonomiske konsekvensene for pliktige foretak. Erfaringer fra andre land i Europa viser at kostnadene for energikartleggingen varierer betydelig og er avhengig av flere faktorer, slik som sektor, type aktivitet, størrelse på foretaket og grad av egeninnsats. En energikartlegging kan avdekke lønnsomme energieffektivitetstiltak. Både Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) og Enova har opplyst at mange foretak, etter deres erfaring, relativt enkelt kan innføre tiltak med meget lav tilbakebetalingstid og redusere energikostnadene betydelig. I tillegg kan foretaket få en bedre miljøprofil og derav styrket konkurranseevne.

Om måling skriver Energidepartementet at riktig måling av forbruk av energi er en forutsetning for gode energieffektivitetsløsninger. Samtidig har måling en kostnadsside. For myndighetene vil det være administrative kostnader i forbindelse med utarbeidelse av lov og forskrifter og senere forvaltning av regelverket, først og fremst tilsyn. For fjernvarmebransjen vil ikke forslaget føre til betydelige kostnader, ettersom det allerede er etablert praksis at fjernvarme måles ved levering til kunde. For forbrukerne vil kostnadene avhenge av kravene som stilles i forskrift, og Energidepartementet vil legge vekt på at kostnadene skal være rimelige og stå i forhold til de potensielle besparelsene. Krav om individuell måling bør ikke stilles med mindre det er kostnadseffektivt.

Når det gjelder eventuelle krav til måling og fakturering, vil Energidepartementet vurdere tekniske muligheter og kostnadseffektivitet nærmere og utarbeide forslag til forskriftsbestemmelser. Økonomiske og administrative konsekvenser for private som følge av forskriftskrav vil bli beskrevet i offentlige høringsnotater.

Innlemmelse av direktivene om energieffektivitet i EØS-avtalen innebærer at Norge må oppfylle en forpliktelse om årlig energisparing, jf. artikkel 7 i direktivet av 2018. Energisparingsforpliktelsen må nås gjennom konkrete virkemidler. Forpliktelsen innebærer dermed at Norge må ha virkemidler som i perioden 2021–2030 akkumulert bidrar til energisparing i Norge tilsvarende om lag 100 TWh. Det vil si en energibesparelse hvor det sammenlignes med et forbruk uten virkemidler for energisparing (kontrafaktisk utfall). NVE har gjort beregninger som viser at Norge når energispareforpliktelsen i direktivene med eksisterende virkemidler, og beregningene til NVE viser at vi når kravet på om lag 100 TWh med god margin. Direktivene gir stor frihetsgrad ved valg av virkemidler for å fremme energieffektivitet. I beregningen har ikke NVE inkludert alle relevante virkemidler. Energispareforpliktelsen innebærer at Norge må sikre at virkemidlene innen klima- og energipolitikken bidrar til energieffektivitet.

Energidepartementet tilrår samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-

avtalen av direktiv 2012/27/EU og direktiv (EU) 2018/2002 om energieffektivitet. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Komiteens behandling

Komiteen har som ledd i behandlingen av saken åpnet for skriftlige innspill og mottatt 6 høringsinnspill. Foreløpig avgitt innstilling er sendt utenriks- og forsvarskomiteen til uttalelse, jamfør innstillingens kapittel 4.

Saken dokumenter, inkludert de skriftlige innspillene, er tilgjengelige på sakssiden på Stortinget.no.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Mani Hussaini, lederen Ingvild Kjerkol, Stein Erik Lauvås, Linda Monsen Merkesdal og Sigurd Kvammen Rafaelsen, fra Høyre, Kari Sofie Bjørnsen, Michael Tetzschner, Bård Ludvig Thorheim og Ove Trellevik, fra Senterpartiet, Marit Arnstad, Lisa Marie Ness Klungland og Gro-Anita Mykjåland, fra Fremskrittspartiet, May Helen Hetland Ervik og Marius Arion Nilsen, fra Sosialistisk Venstreparti, Lars Haltbrekken, fra Rødt, Sofie Marhaug, fra Venstre, Ola Elvestuen, fra Miljøpartiet De Grønne, Une Bastholm, og fra Kristelig Folkeparti, Kjell Ingolf Ropstad, viser til at regjeringen i Prop. 136 S (2024–2025) ber om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2012/27/EU og direktiv (EU) 2018/2002 om energieffektivitet.

Direktiv 2012/27/EU satte et mål om 20 pst. energieffektivitet i EU innen 2020. Endringsdirektivet (EU) 2018/2002 setter et mål om minimum 32,5 pst. energieffektivitet innen 2030 i EU og et krav om at medlemsstatene setter egne nasjonale veiledende bidrag som skal legge til rette for at EU når sitt felles mål. I tillegg er det krav til årlig energisparing i den enkelte medlemsstat.

Komiteen merker seg at direktiv 2012/27/EU legger en overordnet ramme for hvordan medlemsstatene i EU skal legge til rette for energieffektivitet, og gir statene stor frihetsgrad ved valg av virkemidler for å fremme målet om energieffektivitet.

Komiteen merker seg at regjeringen mener beregninger som er gjort, viser at direktivets krav om årlig energisparing nås med eksisterende virkemidler.

Komiteen viser til at Norge har et nasjonalt mål vedtatt av Stortinget om forbedring av energiintensiteten med 30 pst. innen 2030, sammenlignet med 2015. Dette målet ble stadfestet i regjeringens handlingsplan

for energieffektivitet, som ble lagt fram høsten 2023. Komiteen viser videre til at Energidepartementet vurderer at dette målet egner seg som et innrapportert veiledende nasjonalt mål for Norge.

Komiteen viser til at det er inntatt en tilpasning i EØS-komiteens beslutning som slår fast at EUs mål ikke gjelder for EFTA-statene. Dette er gjort for å unngå at det etableres en juridisk forbindelse mellom Norges nasjonale mål og EUs mål. Utover dette har det ikke vært behov for annet enn mindre tekniske tilpasninger.

Komiteen viser også til at direktivet ikke krever lovendring, og at dagens politikk og eksisterende virkemidler i all hovedsak kan videreføres.

Komiteen viser videre til at regjeringen ber om Stortingets samtykke før beslutningen treffes i EØS-komiteen, og at dersom den endelige beslutningen skulle avvike vesentlig fra utkastet som er lagt fram i proposisjonen, vil saken bli lagt fram for Stortinget på nytt.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Venstre, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti, viser til at Norge gjennom EØS har full adgang til EUs indre marked, som består av 30 land og over 450 millioner innbyggere. Over 400 000 norske arbeidsplasser i eksportrettede næringer og relatert sysselsetting er direkte understøttet av EØS.

Flertallet vil understreke EØS-avtalens avgjørende betydning for norsk økonomi og næringsliv og at det er av stor betydning at Norge opprettholder våre forpliktelser i avtalen.

Energiområdet er viktig i samarbeidet mellom EU og Norge. Flertallet støtter at rettsaktene om fornybar energi, energieffektivisering og forbruk av energi i bygninger innlemmes i EØS-avtalen. Regelverket i direktivene har positive konsekvenser for norsk næringsliv og støtter opp om viktige norske politiske mål om å fremme fornybar energi og energieffektivisering.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Venstre og Miljøpartiet De Grønne viser til at «Ren energi-pakken» ble vedtatt i EU i 2018 og 2019 og består av åtte rettsakter. Regjeringen har valgt å kun foreslå at fornybardirektivet, energieffektiviseringsdirektivet og bygningsenergidirektivet skal tas inn i EØS-avtalen, mens regjeringen vil utsette implementeringen av de fem gjenstående rettsaktene i Ren energi-pakken i minimum fem år.

Disse medlemmer støtter implementering av de foreslått rettsaktene, men mener det er kritikkverdig at regjeringen velger å utsette de gjenstående. Disse medlemmer kan ikke se at regjeringen har redegjort for hvilke konkrete nasjonale interesser som utfordres av de fem gjenstående rettsaktene, hvilke utfordringer det kan skape for norske aktører at rettsaktene ikke blir

implementert, og hvilke konsekvenser utsettelsen får for implementeringen av andre EØS-relevante rettsakter på energiområdet. Disse medlemmer mener det er bekymringsverdig at regjeringen gir et løfte om fem års utsettelse uten å ta høyde for utviklingen nasjonalt og i Europa kommende år. Det politiske løftet om utsettelse fremstår som taktisk begrunnet og ikke basert på faktiske realiteter.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt viser til at EUs fjerde energimarkedspakke består av fire forordninger og fire direktiver, som både viderefører og erstatter tidligere energimarkedspakker, samtidig som de introduserer nye og mer omfattende regler på energiområdet. Disse medlemmer ser energimarkedspakken som en helhetlig pakke og understreker at konsekvensene av en eventuell innlemmelse i EØS-avtalen må vurderes samlet, særlig med hensyn til suverenitetsavståelse og nasjonal politisk kontroll.

Disse medlemmer peker videre på at Norges tilknytning til EU gjennom EØS-avtalen har blitt utvidet betydelig siden avtalen ble inngått, også på områder som ligger utenfor de fire friheter. Energiområdet er blant de sektorene der regelverket er i rask utvikling og har blitt stadig mer omfattende og inngripende. At disse reglene tas inn i norsk lov, innebærer etter disse medlemmers syn en gradvis innsnevring av det nasjonale handlingsrommet, der stadig mer suverenitet avstås til Den europeiske union.

Disse medlemmer uttrykker bekymring for at innlemmelsen av rettsaktene i fjerde energimarkedspakke vil skape presedens for fremtidig integrasjon, der oppdaterte rettsakter kan bli tatt inn i EØS-avtalen med begrenset nasjonal innflytelse. EU vedtok i 2023 det oppdaterte energieffektiviseringsdirektivet (direktiv (EU) 2023/1791), som vil representere et ytterligere inngrep i nasjonal politikk på energiområdet. Disse medlemmer advarer mot en utvikling der Norge i økende grad underlegges et europeisk energiregelverk som ikke er tilpasset norske forhold, og mener det vil være vanskelig å reversere en slik utvikling dersom fjerde energimarkedspakke først innlemmes i EØS-avtalen.

Videre viser disse medlemmer til at innlemmelse av fjerde energimarkedspakke vil innebære at Norge i praksis blir fullt integrert i EUs energiunion. Etter disse medlemmers oppfatning vil en slik integrasjon redusere nasjonal politisk kontroll, som videre reduserer handlingsrommet for å håndtere problemer i det norske kraftsystemet.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet vil konstatere at EØS-avtalen er en viktig avtale for Norge innenfor en rekke ulike områder. Samtidig er

det grunn til å sette spørsmåltegn ved utviklingen, der avtalens rammer i økende grad utvides fra det opprinnelige formålet. Disse medlemmer mener at det på generelt grunnlag må være mulig å diskutere anliggender som påvirker Norge, og samtidig være tilhenger av EØS-avtalen. Disse medlemmer mener også at forholdet mellom Norge og EU er basert på gjensidig avhengighet, og at Norge er en svært viktig samarbeidspartner for EU, noe avtalens utvikling også bør gjenspeile.

Disse medlemmer mener at mengden reguleringer og rapporteringskrav fra EU er problematisk. Revisjoner av EUs forordninger og direktiver fremsettes samtidig stadig oftere og blir stadig strengere. Trenden er tydelig, og disse medlemmer viser til at EU har tapt konkurransekraft mot resten av verden, jf. Draghi-rapporten fra 2024. Disse medlemmer mener at tapt konkurransekraft henger tydelig sammen med reguleringsiveren i EU innenfor stadig flere områder, og anser dette som en svært uheldig utvikling.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt mener at direktiver og forordninger i den fjerde energimarkedspakken fra EU bør behandles samlet, og at det er en prinsipiell debatt som må vurdere konsekvensene for Norge og generell suverenitetsavståelse. Disse medlemmer mener videre at direktiver og forordninger hvor unntak eller tilpasninger som ivaretar norske interesser, ikke oppnås i tilstrekkelig grad, ikke skal innlemmes.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at tiltakene i energieffektiviseringsdirektivet innføres uavhengig av EØS-avtalen.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt viser til at energieffektiviseringsdirektivet er en del av EUs fjerde energimarkedspakke, også kalt Ren energi-pakken. Pakken vil samlet sett føre til økt integrering i EUs energiunion og EUs energipolitikk for øvrig.

Disse medlemmer registrerer likevel at dette direktivet har ganske lave mål og få forpliktelser, som Norge kan nå uten nye tiltak. Disse medlemmer mener Norge bør ha mye større ambisjoner for energieffektivisering enn det både dagens politikk og dette direktivet legger opp til, og at det kan skje gjennom mer støtte, en annen nettleiemodell som premierer energieffektivisering, og noen strengere krav.

Disse medlemmer er bekymret for den gradvise overføringen av myndighet til EU, og utvidelsen av EØS-rettens virkeområde, gjennom stadig nye rettsaker og annen tilpasning. Disse medlemmer mener at

det trengs en grundig vurdering av konsekvensene av denne utviklingen. Det er også derfor disse medlemmer er mot behandlingen av denne energimarkedspakken stykkevis og delt.

Komiteens medlem fra Rødt viser til merknadene til Prop. 137 S (2024–2025) for en grundigere redegjørelse for dette medlems syn på fjerde energimarkedspakke og merknadene til Prop. 126 S (2024–2025) om dette medlems syn på bygningsdirektivet.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen si nei til innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2012/27/EU og direktiv (EU) 2018/2002 om energieffektivitet.»

«Stortinget ber regjeringen vurdere konsekvensene av en eventuell innlemmelse i EØS-avtalen av energieffektiviseringsdirektivet i lys av den samlede integreringen i EUs energipolitikk over tid, og rapportere tilbake til Stortinget om dette.»

Komiteens medlem fra Rødt fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge fram en sak for Stortinget om en mer ambisiøs satsing på energieffektivisering, med klare mål, bedre støtteordninger, strengere krav til bygg og mer rettferdig nettleie, som ikke innebærer innføring av flere av EUs energidirektiver.»

Komiteens medlemmer fra Venstre og Miljøpartiet De Grønne støtter innlemmelsen av energieffektiviseringsdirektivet i norsk rett. Disse medlemmer er av den klare oppfatning at det både i et miljøpolitisk, energipolitisk og sikkerhetspolitisk perspektiv vil være en fordel for Norge å knytte seg tettere til det europeiske energisystemet.

Disse medlemmer viser til at den versjonen av energieffektiviseringsdirektivet som regjeringen nå foreslår å implementere i norsk rett, allerede er erstattet av et nytt energieffektiviseringsdirektiv (2023/1791) i EU. Disse medlemmer beklager at Stortinget og regjeringen har forvillet seg inn i en debatt om å innføre et sju år gammelt direktiv i stedet for å diskutere hvordan man best kan gjennomføre de nyeste direktivene og forordningene i Ren energi-pakken i norsk rett.

Disse medlemmer er kritiske til at regjeringen har varslet at den ikke vil implementere hele Ren energi-pakken i norsk rett i neste stortingsperiode. Regjeringen har dermed valgt å ofre en energi- og klimapolitikk som faktisk kutter utslipp, sparer energi og øker forsy-

ningssikkerheten, i et forsøk på å vinne velgere fra partier som er mot tettere samarbeid med Europa, mot kraftutveksling og mot fornybar energi. Det skjer i en tid der klimakrisen er mer akutt enn noensinne, og der forsyningssikkerhet og uavhengighet fra fossil energi er viktigere enn noen gang. En slik proteksjonistisk tilnærming til energi- og klimapolitikk er, slik disse medlemmer vurderer det, uansvarlig i vår tid.

Disse medlemmer viser til at de resterende rettsaktene i Ren energi-pakken er viktige for norsk energi- og klimapolitikk. Blant annet vil risikoberedskapsforordningen styrke forsyningssikkerheten gjennom sterkere beredskapssamarbeid med EU om forebygging og håndtering av kriser i kraftmarkedet. Elmarkedsdirektivet og -forordningen inneholder styrkede forbrukerrettigheter og bedre ressursutnyttelse av kraftmarkedet, mens ACER-forordningen sikrer en enhetlig og transparent regulering av kraftmarkedet.

Disse medlemmer viser til Innst. 198 S (2024–2025), der Miljøpartiet De Grønne og Venstre fremmet forslag om å be regjeringen legge fram styringsforordningen (2018/1999), revidert fornybardirektiv (2023/2413), energieffektiviseringsdirektivet (2023/1791), revidert bygningsenergidirektiv (2024/1275), ACER-forordningen (2019/942), revidert elmarkedsdirektiv (2024/1711), elmarkedsforordningen (2019/943) og forordning om beredskap i elektrisitetssektoren (2019/941) for behandling i Stortinget.

Uttalelse fra utenriks- og forsvarskomiteen

Foreløpig avgitt innstilling til saken ble sendt utenriks- og forsvarskomiteen til uttalelse den 23. mai 2025. Utenriks- og forsvarskomiteen svarte følgende i brev datert den 27. mai 2025:

«Utenriks- og forsvarskomiteen viser til energi- og miljøkomiteens utkast til innstilling vedrørende Prop. 136 S (2024-2025) Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2012/27/EU og direktiv (EU) 2018/2002 om energieffektivitet.

Utenriks- og forsvarskomiteens medlemmer viser til sine respektive partiers merknader i energi- og miljøkomiteens utkast til innstilling til Prop. 136 S (2024-2025) og har ingen ytterligere merknader.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Senterpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen si nei til innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2012/27/EU og direktiv (EU) 2018/2002 om energieffektivitet.

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen vurdere konsekvensene av en eventuell innlemmelse i EØS-avtalen av energieffektiviseringsdirektivet i lys av den samlede integreringen i EUs energipolitikk over tid, og rapportere tilbake til Stortinget om dette.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen sørge for at tiltakene i energieffektiviseringsdirektivet innføres uavhengig av EØS-avtalen.

Forslag fra Rødt:

Forslag 4

Stortinget ber regjeringen legge fram en sak for Stortinget om en mer ambisiøs satsing på energieffektivisering, med klare mål, bedre støtteordninger, strengere krav til bygg og mer rettferdig nettleie, som ikke innebærer innføring av flere av EUs energidirektiver.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Høyre, Venstre, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rå Stortinget til å gjøre følgende

v e d t a k :

Stortinget samtykker i deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2012/27/EU og direktiv (EU) 2018/2002 om energieffektivitet.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 27. mai 2025

Ingvild Kjerkol

leder og ordfører

